Dosarul nr. 2ai-316/2024
2-21172966-02-2ai-12112024
Judecătoria Chişinău, sediul Central, judecător Gheorghe Mîţu

D E C I Z I E

12 februarie 2025 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Victoria Sîrbu
Judecătorii Andrei Cașcaval şi Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, fără participarea părților, *apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat împotriva* hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 10 octombrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva Dianei Vulpe cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL ”Oldinex-Tur”,

c o n s t a t ă:

La data de 13.12.2023, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere de chemare în judecată către Vulpe Dina privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere al debitorului insolvabil SC ”Oldinex-Tur” SRL prin încasarea din contul pârâtei, a sumei creanței sale validate conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 282 829,17 lei.

În motivarea cererii s-a indicat că față de SC ”Oldinex-Tur” SRL a fost intentat proces de insolvabilitate, iar în cadrul administrării întreprinderii, lichidatorul a constatat insuficienţa masei debitoare pentru executarea integrală a creanţelor tuturor creditorilor.

Menționează creditorul Serviciul Fiscal de Stat că, și-a validat creanțele față de SRL ”Linkside” în sumă totală de 282 829,17 lei, dintre care suma de 176 552,72 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul III, iar suma de 106 276,45 lei la categoria creanțelor chirografare de rangul VI.

Precizează că, pârâta Vulpe Dina, deținea funcția de administrator al SC ”Oldinex-Tur” SRL la data intentării procesului de insolvabilitate, fiind în același timp și contabil al acestei societăți comerciale și unic asociat.

În drept, a făcut trimitere la prevederile art. art. 247, 248, alin. (1), lit. e) și h) din Legea insolvabilității și a solicitat admiterea acțiunii, în sensul în care aceasta a fost formulată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 octombrie 2024, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Vulpe Dina privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere al debitorului insolvabil SC "Oldinex-Tur" SRL.

În dezacord cu soluția primei instanțe, la data de 21.10.2024, S*erviciul Fiscal de Stat* a depus apel nemotivat, iar ulterior, la data de 13.11.2024, a fost depus apelul motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 octombrie 2024, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Completul judiciar notează că, în accepțiunea art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, (1) Hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate.

Prin urmare, Colegiul atestă că, Serviciul Fiscal de Stat a depus cererea de apel cu respectarea termenului legal, prevăzut expres de norma legală enunțată.

Prin cererea de apel înaintată, apelantul S*erviciul Fiscal de Stat* a reiterat poziția expusă în cererea de chemare în judecată, invocând că, prima instanță eronat a conchis asupra netemeiniciei revendicărilor formulate de creditorul/reclamant, pe caz fiind emisă o soluție greșită, pasibilă casării integrale, și în acest sens a notat următoarele:

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 2i-699/21 din 25 mai 2022 a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul SRL "Adenosar" şi cererea de alăturare la cererea introductivă depusă de ÎS "Calea Ferată din Moldova", fiind constatată insolvabilitatea debitorului SC "Oldinex-Tur" SRL, c/f 1006600036415, cu sediul în mun. Chişinău, str. Drumul Schinoasei nr. 1/2 ap. 39, şi s-a dispus iniţierea procedurii simplificate a falimentului, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Diana Palii, autorizaţie nr.114 din 14.01.2015.

Punctează că, în cadrul şedinţei de validare a creanţelor, au fost validate creanţele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 282 829,17 lei, constituite din 176 552,72 lei - creanţe chirografare de rangul III şi 106 276,45 lei - creanţe chirografare de rangul VI, calculate în baza dărilor de seamă prezentate de contribuabil, precum şi în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale nr.*****2 şi nr.*****, obligaţii care n-au fost onorate de către debitor.

Corespunzător, având în vedere că debitorul SC "Oldinex-Tur" SRL, nu dispune de suficiente bunuri în vederea stingerii creanţelor integral, iar pe conturile bancare lipsesc mijloace financiare, constată că unica modalitate de stingere a creanţelor validate ale Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspundere

subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247, 248 din Legea insolvabilităţii.

Relevă că, conform art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi, debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Totodată, alin. (2) din articolul menţionat supra, stabileşte că, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

La caz, atestă apelantul că, conform informaţiei din Sistemul informaţional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, director al SC ”Oldinex-Tur” SRL din data 15.08.2006 până la data intentării procesului de insolvabilitate este înregistrat cet. Vulpe Dina Ivan, INDP *****, cu domiciliul în mun. Chişinău, *****.

Consideră că, nu poate fi reţinut argumentul instanţei de judecată cu referire la temeiul prevăzut în art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, care a fost invocat de către reclamant cu privire la ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, precum că reclamantul nu a argumentat şi nici nu a menţionat cum anume pârâtul a comis acest delict.

Totodată, nu este de acord cu opinia instanţei de judecată precum că, Serviciul Fiscal de Stat în calitate de reclamant în prezenta cauză, a prezentat în calitate de probe acte administrative, deciziile asupra cazurilor de încălcare a legislaţiei comise de debitorul SC ”Oldinex-Tur” SRL nr.*****2 şi nr.*****, emise de aceeaşi autoritate, or, potrivit art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea contabilităţii nr. 113/2007, răspunderea pentru ținerea contabilităţii şi raportarea financiară revine conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată.

Învederează apelantul că, prevederile art. 43 alin. (1) şi (2), 44 din Legea contabilităţii nr. 113/2007, art.8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal și reglementările prevăzute expre la art. 27 alin. (3) al Legii insolvabilităţii nr.149/2012, potrivit căruia, debitorul are obligaţia de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă, care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare. Iar, potrivit art. 27 alin. (4) a Legii insolvabilităţii nr.149/2012, în cazul în care informaţiile şi documentele prevăzute la alin.(3) nu sunt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceştia vor fi traşi la răspundere patrimonială subsidiară şi/sau penală, sau contravenţională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităţilor,

informaţiile şi/sau documentele, cheltuielile urmând a fi încasate din contul persoanelor culpabile.

Serviciul Fiscal de Stat accentuează că, potrivit deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale nr.*****2 şi nr.*****, au fost constatate multiple încălcări ale legislaţiei fiscale/cu sancţionarea, după cum urmează: 1. încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, prin lipsa totală a documentelor contabile pentru perioada supusă controlului; 2. încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. f) Cod fiscal, prin împiedicarea controlului fiscal, neprezentând documentele necesare organului fiscal pentru efectuarea controlului fiscal; 3. încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. e) Cod fiscal, prin diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător şi a taxa pentru folosirea drumurilor.

Opinează apelantul că, cele enunţate supra, adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii nr.149/2012, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SC ”Oldinex-Tur” SRL. Or, dna Vulpe Dina Ivan, deţinând funcţia de administrator statutar până la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SC ”Oldinex-Tur” SRL, a contribuit la ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Reține că, prin ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenţii sau simple delicte civile. În aceeaşi ordine de idei, contabilitatea fictivă este o metodă de sustragere de la îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi constă în evidenţierea în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor ce nu au la bază operaţiuni reale ori evidenţierea altor operaţiuni fictive.

Altfel, precizează că, completarea unor dări de seamă cu date necorespunzătoare sau neprezentarea acestora înseamnă denaturarea actului prin înscrierea unor operaţiuni care nu au la bază date reale şi care nu pot produce efecte juridice corespunzătoare, având ca scop principal sustragerea de la plata unor sume datorate bugetului de stat în interesul personal al membrului organului de conducere.

Tot aici, este necesar de menţionat că, fapta (inacţiunea) prejudiciabilă a fost constituită atât prin ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, care a dus debitorul în mod vădit la incapacitate de plată, prin dispunerea continuării unei activităţi, cât şi alte încălcări stabilite prin decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către SC ”Oldinex-Tur” SRL nr.*****2 şi nr.*****, enunțate supra.

Astfel, în conformitate cu argumentele de fapt şi de drept invocate supra, se constată cu certitudine că, starea de insolvabilitate a debitorului a apărut în rezultatul acţiunilor/inaţiunilor administratorului statutar Vulpe Dina Ivan.

Cu referire la argumentul instanţei de insolvabilitate, precum că, nu a fost stabilită data survenirii stării de insolvabilitate şi termenul de depunere a cererii introductive, nu s-a probat legătura cauzală dintre suma pretinsă de reclamant şi inacţiunea administratorului statutar al SC ”Oldinex-Tur” SRL - dna Vulpe Dina Ivan de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, subliniază că, potrivit art. 14 din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10, iar art. 10 din legea nominalizată prevede: (1) intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special; (2) temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Conform art. 14 alin. (3) al Legii insolvabilităţii nr.149/2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2). Iar, în conformitate cu alin. (4) al aceluiaşi articol, dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Totodată, art. 2 din Legea insolvabilităţii stabileşte că, incapacitatea de plată este situaţia financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-şi executa obligaţiile pecuniare scadente, inclusiv obligaţiile fiscale. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Astfel, constată cu certitudine că, debitorul a intrat în supraîndatorare şi incapacitate de plată, cu mult anterior depunerii cererii introductive. Mai exact, ultima plată efectuată la bugetul public naţional, a fost efectuată la data 22.11.2021, la capitolul impozit pe venitul reţinut din salariu. Prin urmare, art.2 din Legea insolvabilităţii prevede că incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să mai efectueze plăţi (în vigoare până la 14.09.2020). Respectiv, acesta era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin.(3) din Legea insolvabilităţii, în termen de 30 de zile să depună în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de sine, adică la data de 22.12.2021.

Menţionează că, cererea introductivă faţă de SC ”Oldinex-Tur” SRL, a fost depusă de creditorul SRL ”Adenosar” şi cererea de alăturare la cererea introductivă depusă de ÎS ”Calea Ferată din Moldova”. Deci, odată cu apariţia incapacităţii de plată, administratorul debitorului urma să depună cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 de zile prevăzut de lege.

Respectiv, având în vedere cele relatate, este indubitabil faptul că, dna Vulpe Dina Ivan, director al SC ”Oldinex-Tur” SRL, contrar prevederilor art. 14 lit. a) din Legea insolvabilităţii, nu şi-a îndeplinit obligaţiunile şi nu a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de sine, în termen de 30 de zile din momentul în care executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori.

Subsecvent, nu pot fi luate în consideraţie argumentele instanţei precum că, aceste date nu au fost concretizate, or, obligaţia debitorului să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea a unei luni din data survenirii incapacităţii de plată, este stipulată şi în art. 72 alin. (7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2017, care indică că, în cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Corespunzător, notează apelantul că, SC ”Oldinex-Tur” SRL, era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii, în termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut în art. 2 din Legea insolvabilităţii, să depună cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate, ultima însă nu s-a conformat rigorilor legale, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h), urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege. Or, nedepunerea cererii introductive de către membrii organelor de conducere ale debitorului SC ”Oldinex-Tur” SRL, a dus la acumularea suplimentară a obligaţiilor fiscale faţă de bugetul public naţional.

Opinează că, organele de conducere ale debitorului se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depăşirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi. Acţiunea ilicită a făptuitorului constă în gestionarea defectuoasă a companiei SC ”Oldinex-Tur” SRL, manifestată prin neexecutarea obligaţiilor companiei faţă de terţi în concordanţă cu prevederile art. 775 Cod Civil RM, care prevede că obligaţiile trebuie executate cu bună credinţă la locul şi în modul stabilit.

Reieşind din cele expuse, constată apelantul că, prin acţiunile/inacţiunile membrului organelor de conducere a SC ”Oldinex-Tur” SRL, Serviciul Fiscal de Stat a fost prejudiciat cu suma totală de 282 829,17 lei, iar instanţa de insolvabilitate nu a ţinut cont de probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat în cadrul examinării cauzei.

Astfel, având în vedere cele expuse, pledează pentru casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 10 octombrie 2024, aceasta fiind una ilegală, emisă cu încălcarea normelor de drept material şi procedural, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă și dispusă atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere a debitorului

SC ”Oldinex-Tur” SRL, în persoana dnei Vulpe Dina Ivan, INDP *****, cu domiciliul mun. Chişinău, str. Drumul Schinoasei nr. 1/2 ap. 39, cu încasarea de la dna Vulpe Dina Ivan, INDP *****, în contul masei debitoare al debitorului SC ”Oldinex-Tur” SRL, a creanţei validate şi nestinse a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 282 829,17 lei, (inclusiv 176 552,72 lei - creanţa chirografară de rangul III şi 106 276,45 lei - creanţa chirografară de rangul VI).

În drept, apelantul Serviciul Fiscal de Stat și-a formulat revendicările în temeiul art. 1 alin. (4), art. 8 alin. (1), art. 248 alin. (1) lit. e), şi h) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, art. 357, art. 358 alin. (1), art. 360 alin. (1) lit. a), art. 364, art. 385 lit. c) CPC.

Prin referința depusă la data de 07.02.2025, *avocatul Liliana Baghici în interesele intimatei Diana Vulpe* a depus referință, prin care a solicitat respingerea apelului și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră apelul neîntemeiat, şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Colegiul relevă că, potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) CPC, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În corespundere cu art. 373 alin. (1)-(3) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

În conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În corespundere cu art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(4) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

În acord cu prevederile art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art. 373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

În acest context, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 CPC, Completul de judecată constată că, dispoziţiile procedurale sus-invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre, fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Colegiul ține să precizeze în acest sens că, din prevederile art. 9 alin. (2), lit. f) Cod Civil se desprinde că, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Totodată, în concordanță cu prevederile exprese ale art. 15 alin. (1) Cod Civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară, iar art. 16, lit. g) Cod Civil statuează expres că, una din metodele de apărare a drepturilor subiective civile este repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Colegiul reliefează că, în temeiul art. 19 alin. (1) Cod Civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege, poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Corespunzător, instanța de apel consideră relevante la caz și prevederile înserate la art. 776 Cod Civil, care prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Prin prisma art. 1998 alin. (1) Cod Civil rezultă că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Prin urmare, Colegiul învederează că, reieșind din conținutul prevederilor legale pre-citate, rezultă cert că, pentru angajarea răspunderii civile delictuale, urmează a fi întrunite cumulativ următoarele condiții, și anume: a) Existența unui prejudiciu; b) Existența unei fapte ilicite; c) Existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu; d) Existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul.

Completul de judecată menționează de asemenea că, conform reglementărilor art. 247 din Legea insolvabilității, (1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Instanța de apel consideră necesar de a atrage atenția asupra faptului că, potrivit legislației în vigoare, în categoria „membrilor organelor de conducere” ale debitorului insolvabil, sânt incluse persoane cu răspundere patrimonială diferită și cu capacitate diferită de a influența activitatea insolvabilului, urmând a se lua în considerație faptul că, răspunderea juridică civilă a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, reglementată de art. 247, 248 din Legea insolvabilității, are o natură delictuală, antrenându-se pentru faptele expres prevăzute de lege (art. 248, alin. (1), lit. a)-i) și art. 27, alin. (4) din Legea insolvabilității), fundamentul juridic fiind pus pe prevederile statuate la art. 184 alin. (2) Cod civil, din care rezidă că membrul persoanei juridice, nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice, iar persoana juridică nu răspunde pentru obligaţiile membrului, cu excepţiile stabilite de lege sau de actul de constituire.

Astfel, Legea insolvabilității reglementează expres excepțiile de la regula de drept comun, conform căreia, membrul persoanei juridice nu răspunde pentru obligaţiile persoanei juridice.

Colegiul reliefează totodată, că, angajarea răspunderii civile delictuale presupune întrunirea condițiilor generale menționate supra (prejudiciul, fapta ilicită,

raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția), acestea urmând a fi reținute și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

În aceeași ordine de idei, Colegiul remarcă că, pe lângă condițiile generale ale răspunderii civile, și totodată, cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite condiții speciale, prevăzute de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

Corespunzător, Completul judiciar punctează că, în accepțiunea art. 248 din Legea insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, existența a cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248, alin. (1) lit. a)-i) din Legea insolvabilității alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștea au cauzat insolvabilitatea debitorului prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1) lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Totodată, instanța de apel va specifica faptul că, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Aceasta, însă, este regula generală, de la care se admit excepții, legiuitorul menționând în textul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității cu referire la subiecții de drept pasibili să fie atrași la răspundere subsidiară sintagma „precum și de orice altă persoană”, condiția de bază fiind ca între acțiunile ilicite imputabile membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil sau oricărei alte persoane și cauzarea stării de insolvabilitate a debitorului să existe o legătură cauzală directă.

Așa dar, în baza art. 247, alin. (2) din Legea insolvabilității, prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Colegiul constată că, pârâta/intimata Vulpe Dina a deținut funcția de administrator și contabil la SC ”Oldinex-Tur” SRL la data intentării procesului de insolvabilitate față de această societate comercială, astfel încât, prin prisma prevederilor art. 247, alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, ultima deținea statutul de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate, la caz fiind întrunită premisa generală de angajare a răspunderii subsidiare.

Totodată, instanța de apel reliefează că, această premisă generală nu este suficientă pentru atragerea la răspundere civilă delictuală subsidiară a unui membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, fiind necesară inclusiv și întrunirea condițiilor generale de angajare a răspunderii civile delictuale, după cum statuează legislația civilă în vigoare (fapta ilicită, prejudiciu, raport de cauzalitate și vinovăție), și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinită cel puțin una din condițiile speciale de angajare a răspunderii civile delictuale, prevăzute de Legea insolvabilității la art. 248, alin. (1), lit. a)-i).

La acest capitol, Colegiul va remarca că, la examinarea chestiunii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, instanța de judecată urmează să țină cont și de prevederile art. 1998 alin. (2) Cod civil, care reglementează expres că, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege, precum și de cele prevăzute la art. 1998, alin. (3) Cod civil, în conformitate cu care, o altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul, numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul constată cu certitudine că, prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Central nr. 2i-699/21 din 25 mai 2022, a fost admisă cererea introductivă depusă de creditorul SRL ”Adenosar” şi cererea de alăturare la cererea introductivă depusă de ÎS ”Calea Ferată din Moldova”, fiind constatată insolvabilitatea debitorului SC ”Oldinex-Tur” SRL, c/f 1006600036415, cu sediul în mun. Chişinău, str. Drumul Schinoasei nr. 1/2 ap. 39, şi s-a dispus iniţierea

procedurii simplificate a falimentului, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Diana Palii.

Totodată, din suportul probator se reține că, în cadrul şedinţei de validare a creanţelor, au fost validate creanţele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 282 829,17 lei, constituite din 176 552,72 lei - creanţe chirografare de rangul III şi 106 276,45 lei - creanţe chirografare de rangul VI, calculate în baza dărilor de seamă prezentate de contribuabil, precum şi în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale nr.*****2 şi nr.*****, obligaţii care n-au fost onorate de către debitor.

Corespunzător, având în vedere că debitorul SC ”Oldinex-Tur” SRL, nu dispune de suficiente bunuri în vederea stingerii creanţelor Serviciul Fiscal de Stat a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, prin prisma art. 247, 248 lit. e) și h) și art. 27, alin. (3) și (4) din Legea insolvabilităţii.

Colegiul constată că, Serviciul Fiscal de Stat, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, nu a demonstrat circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, iar simpla existență a creanței, nu impune instanța de judecată să dispună atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Astfel, cu referire la temeiul de drept, de atragere la răspundere subsidiară, prevăzut de art. 248, alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității, invocat de reclamantul/apelant privind *ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii*, Colegiul consideră că, prima instanță just a concluzionat că, la caz, nu au fost prezentate careva argumente temeinice și probe pertinente și concludente, din care să se desprindă ținerea unei contabilități fictive de către SRL ”Oldinex-Tur”, reclamantul/ apelant Serviciul Fiscal de Stat eșuând să probeze comiterea de către pârâta/intimată a faptelor prevăzute de art. 248 alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității.

Concomitent, instanța de fond, just a conchis că, Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul învederează că, Actul de control ale Serviciului Fiscal de Stat Nr. ***** (f.d.21-30) și Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. ***** asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL ”Oldinex-Tur” (f.d.15-20), probează doar comiterea anumitor abateri de la legislația fiscală de către debitor și anume – prezentarea cu întârziere organului fiscal a informației despre constituirea subdiviziunii, neprezentarea la prima cerere organelor cu atribuții de administrare fiscală a documentelor de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, nerespectarea modului de întocmire și prezentare a dărilor de seamă privind reținerea

impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală și a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii, prezentarea tardivă a acestora, fără generarea obligațiilor fiscale față de buget; nereflectarea în Declarația cu privire la impozitul pe venit a unor venituri; majorarea neîntemeiată a cheltuielilor, etc.

Respectiv, prima instanță a menționat în acest sens că, faptele descrise în Actul de control fiscal de stat și respectiv, în Decizia de sancționare a SRL ”Oldinex-Tur” nu sunt de natură să genereze starea de insolvabilitate a SRL ”Oldinex-Tur”, alegațiile reclamantului/apelant în acest sens purtând un caracter pur declarativ și irelevant, aceste fapte neîncadrându-se în componența delictuală specială prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității.

De asemenea, instanța de apel reiterează că, pentru comiterea abaterilor de la legislația fiscală, entitatea debitoare SRL ”Oldinex-Tur” a fost sancţionată corespunzător, însă aceste sancțiuni, nu au putut genera starea de insolvabilitate a SC ”Oldinex-Tur” SRL şi nu pot fi încadrate în componenţa delictuală specială statuată la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii.

Completul judiciar precizează că, reieșind din conținutul Actului de control emis de Serviciul Fiscal de Stat Nr. *****, precum și în Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. ***** asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL ”Oldinex-Tur”, nu se desprinde sub nici o formă lipsa totală a contabilității întreprinderii sau faptul că, entitatea a ținut contabilitate fictivă, alte careva probe în acest sens ne fiind prezentate.

Totodată, instanța de fond a ajuns la concluzia de a aprecia critic Actul de control ale Serviciului Fiscal de Stat Nr. ***** (f.d.21-30) și Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. ***** asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL ”Oldinex-Tur” (f.d.15-20), acestea fiind emise tot de Serviciul Fiscal de Stat, mai mult ca atât, acestea fiind emise după intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Oldinex-Tur”, procesul de insolvabilitate fiind intentat la data de 25.05.2022 (f.d.14), iar Actul de control Nr. ***** a fost emis la 15.09.2022, iar Decizia nr. *****, a fost emisă la 12.10.2022.

Consecvent, Colegiul va reitera că, prin prisma prevederilor art. 123 alin. (5) CPC, faptele stabilite prin aceste decizii nu au pentru instanța de insolvabilitate putere probantă, urmând a fi corelate și cu alte probe din dosar, care, însă, nu există.

Cât privește cel de al 2-lea temei de atragere la răspundere subsidiară invocat de Serviciul Fiscal de Stat, și anume cel prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, Completul de judecată specifică că, temeiul enunțat poate fi imputat doar administratorului societății cu răspundere limitată, pornind de la premisa că potrivit art. 177, alin. (1) Cod civil, persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator, iar art. 69, alin. (1) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007 prevede că, societatea trebuie să aibă unul sau mai mulţi administratori, care administrează societatea şi o reprezintă. Nu în ultimul rând, instanța de apel consideră relevante la

caz și prevederile art. 72 alin. (7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, din care rezultă că în cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Corespunzător, din cercul subiecților prevăzuți de art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, faptul nedepunerii cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) și art. 72, alin. (7) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată, prevăzut ca temei de atragere la răspundere subsidiară la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, poate fi imputat doar administratorului unei societăți cu răspundere limitată, și nicidecum altor categorii de membri ai organelor de conducere a debitorului insolvabil.

Colegiul reamintește că, în virtutea art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiași articol, dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Colegiul subliniază că, inacțiunea prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri prevăzute expres de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume:

- inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă;

- nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestei norme de drept, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

Cât privește cazul din speță, Colegiul va reitera opina instanței de fond, care a indicat că, reprezentantul reclamantului a invocat prevederile acestui articol, fără a concretiza aceste date, care sunt de o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor și condițiilor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității.

De asemenea, instanța de fond just a menționat că, la actele cauzei, nu se atestă probe, din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a SRL ”Oldinex-Tur”, iar soluția de atragere la răspundere subsidiară, nu poate fi bazată pe simple presupuneri ale reclamatului/apelant, odată ce acestea nu au fost confirmate în mod corespunzător, iar constatările relatate în Actul de control nr. ***** și în Decizia nr. *****, nu demonstrează incapacitatea de plată a societăţii comerciale, prin raportare la o anumită dată calendaristică, determinată sau cel puțin determinabilă, or, survenirea temeiului general de intentarea a procesului de insolvabilitate, poate fi determinat doar în coraport cu starea financiară generală a societăţii comerciale, existenţa sau lipsa bunurilor mobile şi imobile, a rulajelor financiare pe conturile bancare deţinute, precum şi alte date care descriu tabloul patrimonial al debitorului la o anumită dată.

Nu în ultimul rând, Completul de judecată remarcă că, reclamantul/apelant nu a probat faptul că, legătura cauzală dintre suma creanțelor pretinse, în mărime de 282 829,17 lei și inacțiunea administratorului SRL ”Oldinex-Tur” de nedepunere a cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, ținând cont de specificul acestui temei de atragere la răspundere subsidiară, or, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urmau a fi stabilite: data concretă la care a survenit incapacitatea de plată a debitorului SRL ”Oldinex-Tur”, obligațiile debitorului apărute după expirarea acestui termen și legătura cauzală între netransmiterea de către persoanele responsabile ale debitorului insolvabil a actelor și documentele de evidenţă și aceste obligații.

În lumina celor reliefate supra, Colegiul consideră că, prima instanță corect a concluzionat asupra netemeiniciei revendicărilor formulate de Serviciul Fiscal de Stat, cererea de chemare în judecată privind atragerea D. Vulpe la răspundere subsidiară fiind respinsă integral.

Totodată, reținând cele expuse supra, instanța de apel învederează că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a elementelor sale esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre faptă şi urmările provocate.

La caz, instanța de fond întemeiat a apreciat că, probatoriul este insuficient și nu demonstrează cu certitudine argumentele expuse de către reclamant, în special - existența faptei ilicite imputate săvârșită prin: e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire și h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; și i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel remarcă că, argumentele invocate în apel poartă un caracter formal, or reproducerea motivelor invocate în cererea de chemare în judecată, nu constituie temei de casare a unei hotărâri legale și întemeiate.

De asemenea, Colegiul judiciar remarcă că, deși apelantul și-a exprimat dezacordul cu hotărârea instanței de fond, nu a indicat care norme de drept au fost interpretate eronat de instanța de fond şi în ce constau aceste pretinse erori.

În finalitatea celor indicate supra, prima instanță just a stabilit că, nu sunt întrunite condițiile tragerii la răspundere subsidiară a administratorului statuar al debitorului insolvabil SRL ”Oldinex-Tur”, Diana Vulpe, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) și h) din Legea insolvabilității.

Distinct de cele enunțate, instanța de apel notează că, în conformitate cu art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei, iar potrivit art. 98 alin. (2) CPC, în caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Cât privește cazul în speță, Colegiul menționează că, prin prisma art. 85 alin. (1) lit. g) CPC, Serviciul Fiscal de Stat este scutit prin efectul legii de la plata taxei de Stat, ți respectiv aceasta nu urmează să achite taxa de stat, chiar dacă a pierdut procesul.

În conformitate cu prevederile art. art. 385 lit.a), art. 389-390 CPC, Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de *Serviciul Fiscal de Stat.*

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 10 octombrie 2024, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva Dianei Vulpe cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere a debitorului insolvabil SRL ”Oldinex-Tur”.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Preşedintele completului,
Judecător **Victoria Sîrbu**

Judecător **Andrei Caşcaval**

Judecător **Angela Braga**